

ת"פ 454/03/22 - יוסף גרינבוים נגד מילנה דייץ

בית משפט השלום באשדוד

תפ"מ 454-03-22 גרינבוים נ' דייץ
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
לפני כבוד השופט יהודה ליבליין
התובע
ע"י ב"כ עו"ד ע' מאיר
נגד
הנתבעת
מילנה דייץ
ע"י ב"כ עו"ד ב' הלוי

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הגנה ובהעדר התייצבות לדיון, במסגרתה נטען כי כתב התביעה לא נמסר לידי הנתבעת, וכי גם לא ראתה את ההזמנה לדיון.
2. כתב התביעה בהליך, שעניינו תביעה לפינוי מושכר, הוגש ביום 1.3.2022.
3. בהחלטה שניתנה ביום 13.3.2022 נקבע מועד לדיון, וכן נקבע כי על הנתבעת להגיש כתב הגנה תוך 30 ימים מהיום שבו נמסר לה כתב התביעה.
3. ביום 28.3.2022 הגיש התובע תצהיר מוסר, שלפיו הגיע לכתובת המושכר, אך למרות שהיתה נוכחות בדירה, סירבו לפתוח את הדלת ולקבל המסמכים (כתב התביעה והחלטת בית המשפט), ולכן הדביק אותם על דלת הדירה.
4. ביום 1.5.2022 התקיים דיון בהליך, כאשר הנתבעת לא התייצבה, על אף שבית המשפט המתין לבואה כעשרים דקות.
5. לאור העובדה שלפיה הנתבעת לא הגישה כתב הגנה, ואף לא התייצבה לדיון, אזי לאחר עיון בראיות ניתן פסק דין, שלפיו על הנתבעת לפנות את הדירה המושכרת, הנמצאת ברחוב היסמין 111/46 בקריית גת. בנוסף, נפסקו לחובת הנתבעת תשלום הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 3,500 ₪.
- מכאן הבקשה.
6. לטענת הנתבעת, היא מעולם לא ידעה אודות הדיון, ורק שמעה אודות הגשת התביעה, אולם לא קיבלה העתק ממנה לידיה. עוד נטען, כי מעולם לא ראתה את ההזמנה לדיון.
7. הנתבעת עוד טוענת, כי מספר המחאות שניתנו לתובע בגין תשלום שכר הדירה חזרו, אולם היא שילמה את סכומן בהעברה בנקאית.
8. הנתבעת מוסיפה, כי הגיעה להסכמות עם התובע, אשר נראה כי הבין לליבה ולא נראה כמי שמתעתד להגיש תובענה.
9. הנתבעת מציינת, כי נכון לעת הזו, היא חייבת לתובע סכום של 2,200 ₪, אשר ישולם בתוך 30 ימים.

10. לבקשה צורף תצהיר של הנתבעת, בו צוין כי שמעה אודות הגשת התביעה, אולם לא נכתב בו מקור ידיעתה זה, וכן לא צוין מדוע לא התייצבה לדין או הגישה כתב הגנה, לאור העובדה שידעה על קיומו של ההליך.
11. התובע מתנגד לבקשה. לטענתו, הנתבעת כלל לא מכחישה את העדות שבתצהיר המוסר, ולפיה סירבה לקבל את כתב התביעה, והיא אינה מפרטת מה מקור ידיעתה על קיומה של התביעה, או מתי נודע לה על כך.
12. לטענת התובע, מאחר שסירבה הנתבעת לקבל לידיה את כתב התביעה, הרי שחלות הוראות סעיף 161(4)(ב)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן - "**תקנות סדר הדין האזרחי**"), אשר לפיהן יראה המסמך כנמסר אם הונח במקום נראה לעין בסמוך לדלת ביתו של הנמעו במידה שסירב לקבל המסמך.
13. התובע עוד טוען, כי סיכויי ההגנה הנים קלושים, שכן הנתבעת חייבת לו סכום של 5,000 ₪. עם זאת, ממשיך התובע וטוען, כי הנתבעת מודה שהיא חייבת לתובע סכום של 2,200 ₪, מבלי שהבהירה את המקור ההסכמי המתיר לה שלא לשלם את מלוא דמי השכירות במועד.

דין והכרעה

14. תקנות 130 - 131 לתקנות סדר הדין האזרחי קובעות:

"נתן בית המשפט החלטה לפי צד אחד והגיש בעל הדין שנגדו ניתנה ההחלטה בקשת ביטול בתוך שלושים ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה, רשאי בית המשפט לבטלה, בתנאים שייראו לו; הוראה זו לא תחול על פנייה לבית המשפט לפי תקנה 33(ד).

נתן בית המשפט החלטה לפי צד אחד והגיש בעל הדין שנגדו ניתנה ההחלטה בקשת ביטול בתוך שלושים ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה, רשאי בית המשפט לבטלה, בתנאים שייראו לו; הוראה זו לא תחול על פנייה לבית המשפט לפי תקנה 33(ד).

15. ברע"א 8570/21 **אבועיז דוד נ' עו"ד ארנון אפרים ז"ל** (פורסם במאגרים משפטיים 27.12.2021) נקבע:

"הסמכות להורות על ביטול החלטה או פסק דין שניתנו במעמד צד אחד קבועה בתקנה 131 לתקנות שעניינה ביטול החלטות שניתנו במעמד צד אחד ובכלל זה פסק דין שניתן בהעדר הגנה (תקנה 130 לתקנות). בהקשר זה יש להבחין בין שני אפיקים אפשריים. הראשון - ביטול 'מחמת הצדק', השני - ביטול 'בשיקול דעת בית המשפט'. כאשר ההליך פגום מעיקרו ולא בוצעה המצאה כדן, יבוטל פסק הדין מבלי לייחס משקל לעוצמת טענות ההגנה ולסיכוייה. כאשר אין מחלוקת שבוצעה המצאה כדן, על בית המשפט להידרש לסיבת המחדל ולסיכויי ההצלחה של המבקש בהליך העיקרי (ראו: רע"א 1119/05 גולדסיל בע"מ נ' ביליה רוברט נכסים ובניין בע"מ, פסקה ז(2) [פורסם בנבו] (27.2.2005) (להלן: עניין גולדסיל); וכן אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי כרך א' 916-920 (מהדורה 13, 2020) (להלן: גורן))."

מכאן, שבהתאם להלכה הפסוקה, יש להידרש לסיבת המחדל, ולסיכויי ההצלחה של המבקש בהליך העיקרי.

16. לפיכך, כאשר הנתבעת מודה שיש לה חוב בגין תשלום דמי שכירות לתובע, ומבקשת לשלמו בתוך 30 ימים, הרי שבכך היא מודה בהפרת הסכם השכירות, ודי בכך כדי למומר שסיכויי ההגנה קלושים.

17. לכך יש להוסיף, שהנתבעת לא מכחישה שמספר המחאות אותן נתנה לתובע בגין תשלום שכר הדירה לא כובדו (ראו נספח ב' לכתב התביעה, סעיפים 6 - 7 לתצהיר הנתבעת), וכי שילמה תמורתן בהעברות בנקאיות,

ונראה שגם בכך יש משום הפרה של ההסכם שבין הצדדים, בפרט כאשר ההעברות בוצעו שלא במועדים שנקבעו בהסכם.

18. לאמור יש להוסיף, כי צודק התובע בטענתו, ולפיה בהתאם לאמור בתקנה 161(4)(ב)(1) לתקנות ובתצהיר המוסר יש לראות בכתב התביעה כמי שנמסר לנתבעת. הנתבעת לא סותרת את החזקה, ורק טוענה באופן מעורפל כי "לא ידעתי אודות הדיון ורק שמעתי אודות הגשת התביעה" (ראו סעיף 4 לתצהירה). הנתבעת לא מציינת מה מקור ידיעתה או המועד בו נודע לה אודות התובענה.

19. לאור האמור לעיל, **הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.**

הנתבעת תשלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך של 500 ₪ בגין בקשה זו.

ניתנה היום, י"א אייר
תשפ"ב, 12 מאי 2022,
בהעדר הצדדים.

יהודה ליבליין, שופט